

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 64

29 Ἰουλίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

2. Δυνατό ὄπλο γιὰ τόν πνευματικό μας ἀγώνα, ἀλλά καί ἀκούμπισμα καί δυνάμωμα γιὰ τόν ἀγώνα τῆς ζωῆς γενικά μᾶς δίνει ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀδελφοί μου χριστιανοί. Στό Εὐαγγέλιο σήμερα ἀκούσαμε ὅτι ὁ Χριστός βιαζόταν νά βρεθεῖ μόνος· γι' αὐτό καί ἀνάγκασε τούς μαθητές Του νά μπούν στό πλοῖο καί νά πᾶνε στήν ἀπέναντι ὄχθη. Καί φρόντισε ὁ Χριστός, μᾶς εἶπε πάλι τό σημερινό Εὐαγγέλιο, νά διαλύσει τά πλήθη γιὰ νά εἶναι μόνος Του. Τί σπουδαῖο ἔργο ἤθελε νά κάνει, γιὰ νά βρεθεῖ μόνος Του, μᾶς τό λέγει ἀμέσως παρακάτω ἡ περικοπή. "Ἦθελε νά προσευχηθεῖ! Καί ἀνέβηκε στό ὄρος, γιὰ νά προσευχηθεῖ μόνος Του. Καί ἔμεινε ἐκεῖ ψηλά στό βουνό πολύ ὥρα. Γιατί ἦταν μέρα, ὅταν ὁ Χριστός πῆγε στό ὄρος. Ἀλλά μᾶς λέγει τό Εὐαγγέλιο ὅτι καί ὅταν βράδυασε ἦταν στό ὄρος. Καί μετά τόν βλέπουμε κατά τίς τρεῖς τό πρῶι καί ἔπειτα νά ἐμφανίζεται στούς μαθητές Του. "Ἄρα μέχρι τότε ὁ Ἰησοῦς Χριστός προσευχόταν πάνω στό βουνό.

Ἦραῖο δίδαγμα αὐτό γιὰ ἡμᾶς, ἀδελφοί χριστιανοί. Νά προσευχόμαστε! Πέραν ἀπό τήν κοινή προσευχή πού κάνουμε μέ τούς ἄλλους στό Ναό, νά προσευχόμαστε καί κατ' ἴδιαν, κατά μόνας, ὅπως ἀκούσαμε στό σημερινό Εὐαγγέλιο ὅτι ἔκανε ὁ Χριστός μας. Ἐδῶ καί στίς δύο ἐπαρχίες μας, καί στήν Γορτυνία καί τήν Μεγαλόπολη, οἱ μακαριστοί παποῦδες μας, παρά τήν πτώχεια τους, καί στούς κάμπους καί στά βουνά μας, μᾶς ἔκτισαν ὠραῖα Ἐκκλησιάκια. Εἶναι πολύ ὠραῖο, λοιπόν, χριστιανοί μου, νά πᾶτε σέ ἕνα τέτοιο Ἐκκλησιάκι καί νά σταθῆτε ἐκεῖ μόνοι σας γιὰ νά προσευχηθεῖτε. "Ὅποιος τό κάνει αὐτό μιμεῖται ἀκριβῶς αὐτό πού ἔκανε ὁ Χριστός, πού ἀνέβηκε στό βουνό νά προσευχηθεῖ. Καί ἐκεῖ, μακριά ἀπό τόν πολυτάραχο θόρυβο τοῦ κόσμου, στήν σιγαλιά τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νύκτας, στό μικρό ἐρημοκλήσι, νοιώθει κανεῖς δυνατά τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ. Νοιώθει κανεῖς κοντά του καί μέσα του τόν Θεό! Χριστιανοί μου, μέ τήν προσευχή νοιώθει κανεῖς τήν γλυκύτητα καί τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό χαρά καί εὐτυχία σ' ἐκεῖνον πού προσεύχεται ἤρεμα καί καρδιακά καί νοιώθει τήν γλυκύτητα τῆς ἐπικοινωνίας του μέ τόν Θεό, καί λυπηθεῖτε τόν ἄλλο, πού μπορεῖ νά εἶναι πλούσιος καί ἄρχοντας, ἀκόμη δέ καί μορφωμένος, ἀλλά νά μή γεύθηκε αὐτήν τήν χαρά, τήν πιό γλυκιά χαρά τοῦ ἀνθρώπου, τήν χαρά καί γλυκύτητα τῆς προσευχῆς.

3. Καί γιατί νά προσευχόμαστε; Ὁ πρῶτος λόγος γιὰ τόν ὁποῖο πρέπει νά προσευχόμαστε, ἀγαπητοί μου, εἶναι λόγος ἀνάγκης· εἶναι γιὰ νά μιλήσει ἡ ψυχὴ μας μέ τόν Θεό. Πρέπει νά μᾶς εἶναι ἀνάγκη αὐτό. "Ἄν εἶναι ἀνάγκη ψυχῆς γιὰ τό παιδί νά μιλάει μέ τήν μάνα του καί ἡ μάνα μέ τό παιδί, πρέπει νά μᾶς εἶναι πιό μεγάλη ἀνάγκη νά μιλάμε, νά προσευχόμαστε στόν Δημιουργό μας Θεό.

Ἀλλά ὑπάρχει καί ἄλλος λόγος, ἀδελφοί, γιὰ τόν ὁποῖο πρέπει καί ἐπιβάλλεται νά προσευχόμαστε. Καί ὁ λόγος αὐτός εἶναι γιὰ τά ὅσα μᾶς συμβαίνουν σ' αὐτήν τήν ταλαίπωρη ζωή. Ἡ ζωὴ αὐτή, ὅπως τό λέει παραστατικά ἡ Ἁγία Γραφή, ἡ ζωὴ αὐτή εἶναι «μιά λεκάνη πού ἔχει τά δάκρυά μας». «*Κοιλιάδα τοῦ κλαυθμῶνος*» (Ψαλμ. 83,7)! "Ἦ, γιὰ νά μιλήσω μέ ἄλλη εἰκόνα, πού ἔλεγε σήμερα τό Εὐαγγέλιο, ἡ ζωὴ αὐτή μοιάζει μέ μιά θάλασσα. Καί ἡ θάλασσα αὐτή δέν εἶναι ἤρεμη καί γαλήνια – ἄχ, θάλασσα μπαμπέσα! – ἀλλά ἡ θάλασσα τῆς ζωῆς εἶναι τρικυμισμένη. Ὑψώνονται τά κύματά της καί κτυπᾶμε τά πλοιαράκια μας, δηλαδή τήν οἰκογένεια τοῦ καθενός μας, καί κινδυνεύουμε νά βουλιάξουμε. Καί γιὰ τό πλοῖο πού ἦταν μέσα οἱ Μαθητές, μᾶς εἶπε σήμερα τό Εὐαγγέλιο, ὅτι «*ἦν βασανιζόμενον ὑπό τῶν κυμάτων*»! Μᾶς

κτυπάνε τά κύματα τῆς ἀμαρτίας καί τῆς ἀδικίας, τοῦ πόνου καί τῶν θλίψεων, μᾶς κτυπάνε καί μᾶς πληγώνουν καί κινδυνεύουμε νά πνιγοῦμε.

Ἄπό ποῦ τώρα σ' αὐτά τά κακά πού μᾶς συμβαίνουν, χριστιανοί μου, ἀπό ποῦ θά βροῦμε βοήθεια; Ὅλοι εἶναι ἀδύναμοι, ἀλλά εἶναι καί ψεῦτες. Ὅλοι μᾶς ἀπάτησαν. Ποῦ θά καταφύγουμε γιά βοήθεια καί στηριγμό; Ἄλλά ἔχουμε ὡς ὄπλο δυνατό καί παντοδύναμο τήν προσευχή. Αὐτή τήν σύντομη προσευχή, πού εἶπε ὁ Πέτρος στόν Χριστό, ὅπως ἀκούσαμε στό σημερινό Εὐαγγέλιο. Ὅταν ὁ Πέτρος εἶδε στήν θάλασσα νά σηκώνονται ψηλά τά κύματα καί ὁ ἄνεμος νά εἶναι δυνατός, φοβήθηκε, γιατί ἄρχισε νά βουλιάζει, καί εἶπε δυνατά: «Κύριε, σῶσον με»! Καί ὁ Χριστός ἄπλωσε τό παντοδύναμο χέρι Του καί τόν ἔσωσε ἀπό τόν πνιγμό. «Κύριε, σῶσόν με», μικρή, σύντομη, ἀλλά δυνατή ἢ προσευχή αὐτή, χριστιανοί μου. Νά τήν λέμε τακτικά κάθε μέρα καί πολλές φορές τήν ἡμέρα. «Κύριε, σῶσόν με»! Νά τήν λέτε καί γιά τούς ἄλλους. «Κύριε, σῶσε τά παιδιά μου», «Κύριε, σῶσε τήν πατρίδα μας», «Κύριε, σῶσε ὅλους τούς χριστιανούς». «Κύριε, σῶσον τόν λαόν Σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν Σου»!

Μέ πολλές εὐχές,
† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας